

www.hotmaps-project.eu

Projekta "Hotmaps" rokasgrāmatu kopsavilkums siltumapgādes stratēģiskai plānošanai

Sagatavojuši Sērens Djērups (Søren Djørup), Niss Bertelsens (Nis Bertelsen), Braeins Vads Matīsens (Brian Vad Mathiesen) un
pārskatījusi Kinga Kovaca (Kinga Kovacs), Giulia Conforto.

2020. gada aprīlis

Funded by the Horizon 2020 programme
of the European Union

Informācija par projektu

 Projekta nosaukums	Projekts "Hotmaps" – atvērtā pirmkoda rīks siltumapgādes un dzesēšanas energosistēmu kartēšanai un plānošanai
 Dotācijas līguma numurs	723677
 Projekta ilgums	2016.-2020. gads
 Projekta koordinators	Lūkass Krancls (Lukas Kranzls) Vīnes Tehniskā universitāte (Technische Universität Wien) (TU Wien), Energosistēmu un elektrisko piedziņu institūts, Enerģētikas ekonomikas grupa (EEG) Gusshausstrasse 25-29 / 370-3 A-1040 Wien/Vīne, Austrija Tālrunis: +43 1 58801 370351 E-pasts: kranzl@eeg.tuwien.ac.at info@hotmaps-project.eu www.eeg.tuwien.ac.at www.hotmaps-project.eu
 Šī ziņojuma galvenais autors	Sērens Djērups Olborgas universitāte Tālrunis: +45 9356 2365 E-pasts: djoerup@plan.aau.dk

Juridiskais paziņojums

Par šīs publikācijas saturu atbild vienīgi autori. Tas ne vienmēr atspoguļo Eiropas Savienības viedokli. Ne Inovācijas un tīklu izpildaģentūra (EASME), ne Eiropas Komisija nav atbildīga par tajā esošās informācijas iespējamo izmantošanu.

Visas tiesības aizsargātas; nevienam šīs publikācijas daļu nedrīkst tulkot, reproducēt, glabāt izguves sistēmā vai pārsūtīt jebkādā formā vai ar jebkādiem elektroniskiem, mehāniskiem, kopēšanas, ierakstīšanas vai citiem līdzekļiem bez izdevēja rakstiskas atļaujas. Daudzi apzīmējumi, ko ražotāji un pārdevēji izmanto, lai atšķirtu savus produktus, tiek uzskatīti par preču zīmēm. Atsauce uz šiem apzīmējumiem jebkādā veidā nenozīmē, ka šo apzīmējumu izmantošana ir likumīga bez preču zīmes īpašnieka piekrišanas.

Projekts "Hotmaps"

ES finansētā projekta "Hotmaps" mērķis ir izveidot instrumentu kopumu, lai atbalstītu valsts iestādes, enerģētikas aģentūras un pilsētu plānotājus siltumapgādes un dzesēšanas stratēģiskā plānošanā vietējā, reģionālā un valsts līmenī un saskaņā ar ES politiku.

Papildus vadlīnijām un rokasgrāmatām par siltumapgādes un dzesēšanas (H&C) stratēģisko plānošanu, projekts "Hotmaps" nodrošinās pirmo H&C plānošanas programmatūru, kas ir

- 📍 **lietotāja noteikta:** izstrādāta ciešā sadarbībā ar 7 Eiropas izmēģinājuma jomām
- 📍 **atvērtā pirmkoda:** izstrādātais rīks un visi saistītie moduļi darbosies, neprasot citu komerciālu rīku vai programmatūru. Lai izmantotu un piekļūtu atvērtajam pirmkodam, ir nepieciešama atvērtā pirmkoda licence.
- 📍 **savietojams ar ES-28:** rīks tiks piemērots visām pilsētām 28 ES dalībvalstīs

Konsorcijs aiz

Scientific partners

Pilot areas for developing and testing the tool

Analītiskais kopsavilkums

Šajā dokumentā ir aprakstīti siltumapgādes stratēģiskās plānošanas pamatprincipi. Šis ir vispārīgas pamatnostādnes, kuras principā var ievērot visos pārvaldības līmeņos – gan vietējā, gan reģionālā, gan valsts līmenī.

Pamatnostādnēs uzsvērts, ka siltumapgādes stratēģiskai plānošanai mūsdienā Eiropā būtu jārisina radikālas izmaiņas, kas vērstas uz kurināmā patēriņa samazināšanu apkures vajadzībām. Tam nepieciešama tehniska analīze, kuru neierobežo politika un institucionālās struktūras, kuras mantotas no enerģijas avotiem, kuru pamatā ir fosilā kurināmā avoti. Siltumapgādes stratēģiskai plānošanai ir vajadzīgas izmaiņas gan tehniskā, gan organizatoriskā, gan institucionālā līmenī. Šajā nodaļā aprakstītais 3 fāžu modelis ir iespējama procedūra, kuru var izmantot, lai atbalstītu un atvieglotu siltumapgādes stratēģiskās plānošanas procesu.

Veicot tehnisko analīzi, ir svarīgi siltumapgādes plānošanai izmantot energosistēmas skatījumu, lai izvairītos no suboptimizācijas. Tāpat risinājumu meklēšanai vajadzētu būt ilgtermiņa sociālekonomiskai perspektīvai.

Centralizētās siltumapgādes sistēmu izveidošanai kā ilgtspējīgu siltuma avotu izmantošanas infrastruktūrai nepieciešama politika, kas vērsta uz sistēmu organizēšanu. Tas ietver jautājumus par īpašumtiesību modeļiem monopola struktūrām un cenu regulēšanu. Svarīgi ir šos divus normatīvos elementus skatīt saskaņoti, lai nodrošinātu patērētāju pieņemšanu, piekļuvi kapitālam un organizatoriskās spējas ilgtermiņā koncentrēties uz apkures plānošanu.

H^oTMAPS

PROJEKTA "HOTMAPS" ROKASGRĀMATU KOPSAVILKUMS SILTUMAPGĀDES STRATĒĢISKAI PLĀNOŠANAI.....	6
Pieeja siltumapgādes stratēģiskai plānošanai	7
Organizācija, Īpašumtiesības un cenu regulēšana	9
Pienākumi siltumapgādes plānošanā.....	11

Projekta "Hotmaps" rokasgrāmatu kopsavilkums siltumapgādes stratēģiskai plānošanai

Šajā dokumentā ir aprakstīti vispārīgi rīki un procedūras, kas var atbalstīt siltumapgādes stratēģiskās plānošanas procesus, kas tiek veikti Eiropas, valstu un pašvaldību līmenī.

Šis dokuments ir projekta "Hotmaps" rokasgrāmatu par siltumapgādes stratēģisko plānošanu kopsavilkums. Tajā ietilpst "Projekta "Hotmaps" I rokasgrāmata: siltumapgādes stratēģiskās plānošanas definīcija un pieredze" un "Projekta "Hotmaps" II rokasgrāmata: vadlīnijas visaptverošam novērtējumam par efektīvu siltumapgādi un dzesēšanu". Šos dokumentus papildina pielikuma ziņojums "Gadījumu apraksti", kas apraksta centralizētās siltumapgādes plānošanas gadījumus no dažādiem kontekstiem visā Eiropā, un projekta "Hotmaps" uzziņu lapa, kurā aprakstīts, kā "Hotmaps" rīkkopa var tikt izmantota siltumapgādes plānošanā.

Dokumenta izklāsts sastāv no vispārējas pieejas siltumapgādes stratēģiskai plānošanai un tehniskās analīzes posmiem, tajā ir aprakstīti galvenie elementi, kas jāņem vērā nozares organizācijā un regulējumā, un tas izklāsta, kā atbildību kopumā var sadalīt starp valdības līmeņiem.

Siltumapgādes stratēģiska plānošana nav ierasta darbība

Siltumapgādes stratēģiska plānošana sākas ar pašreizējās siltumapgādes sistēmas problēmu stratēģisku apsvērumu sagatavošanas posmu. Pēc tam šie apsvērumi tiek pārvērsti galvenajos mērķos, kuriem būtu jāatbilst nākotnes tehniskajai sistēmai. Pamatojoties uz to, var veikt pieejamo alternatīvu tehnisko analīzi, lai sasniegtu stratēģiskos mērķus.

Eiropas Savienības vārdā fosilā kurināmā pakāpeniska pārtraukšana energoapgādē ir trīskārtīga: tā var samazināt CO₂ emisiju, uzlabot piegādes drošību un uzlabot ekonomisko līdzsvaru, cirkulējot lielāku energoizmaksu daļu Savienībā.

Lai realizētu potenciālu, ko sniedz apkures nozares novirzīšana ilgtspējīguma virzienā, ir nepieciešams siltumapgādes stratēģisks plānošanas process. To var definēt kā *rīcības plānus siltumapgādes galveno parametru radikālu izmaiņu ilgtermiņa redzējumu realizēšanai*. Vēsturiski galvenie parametri ir degvielas pieprasījums, vides faktori un piegādes drošība.

Izmantotā definīcija uzsver, ka plāni ir orientēti uz rīcību, kur šī darbība balstās uz ilgtermiņa perspektīvu un analīzi un cenšas panākt radikālas izmaiņas. Šī definīcija ir izstrādāta pašreizējai situācijai Eiropā, kur ir nepieciešams veikt radikālas pārmaiņas, atsakoties no enerģijas avotiem, kuru pamatā ir fosilais kurināmais. Radikālām izmaiņām ir nepieciešama stratēģiska analīze un ilgtermiņa perspektīvas atsevišķām iniciatīvām.

Pieeja siltumapgādes stratēģiskai plānošanai

Siltumapgādes stratēģiskās plānošanas vispārējo darbību sintēzi var formulēt trīs posmos. Lai arī process tiek aprakstīts trīs posmos, tas, iespējams, būs iteratīva un nepārtraukta procesa sastāvdaļa.

1. posms: izveidot stratēģiskās siltumapgādes tehniskos scenārijus

Šajā posmā tiek identificēti, novērtēti un aprakstīti iespējamie tehniskie scenāriji. Šajā procesā var ievērot turpmāk aprakstīto 7 soļu procedūru. Balstoties uz procedūru, var izvēlēties risinājumu, kas var sasniegt stratēģiskos mērķus.

- 1) Kvantificēt siltumapgādes pieprasījumu.
- 2) Novērtēt un kvantitatīvi noteikt siltumapgādes resursu pieejamību reģionā.
- 3) Novērtēt un kvantitatīvi noteikt siltumapgādes ietaupīšanas iespējas ēkās.
- 4) Noteikt līdzsvaru starp ieguldījumiem un ietaupījumiem siltumapgādē.;
- 5) Saskaņot ar valsts, reģionālajiem un/vai vietējiem enerģētikas plāniem.
- 6) Izstrādāt tehniskās alternatīvas un scenārijus stratēģiskam siltumapgādes plānam.
- 7) Lai meklētu labāko risinājumu, atkārtot 4.-6. darbību.

2. posms: novērtēt esošos pamatnosacījumus un identificēt galvenās ieinteresētās personas

Šajā posmā tiek identificēti ekonomiskie un politiskie šķēršļi un iespējas. Šī procesa sastāvdaļa ir centrālo ieinteresēto personu kartēšana un analīze, kuras lomas viņiem varētu būt pārejas procesā un kādas lomas tām varētu būt nākotnes siltumapgādē.

- 1) noteikt ekonomiskos un politiskos šķēršļus.
- 2) Noteikt ekonomiskās un politiskās iespējas.
- 3) Noteikt galvenās ieinteresētās puses, kas atbalsta un pretojas.
- 4) Izstrādāt īpašumtiesību un biznesa modeļus, kas atbilst stratēģiskajiem mērķiem.

3. posms: sastādīt ieviešanas plānu

Šajā pēdējā posmā attiecīgā iestāde meklē iespējas grozīt vai mainīt spēkā esošos noteikumus, lai atbalstītu labāko risinājumu. Šis posms ietver arī galveno organizāciju veidošanu siltumapgādes sistēmas pārejai un darbībai. Tas ietver darbības ar īpašumtiesību un cenu modeļiem, lai nodrošinātu patērētāju un pilsoņu pieņemšanu, kapitāla mobilizēšanu un institucionālās platformas izveidi stratēģiskām darbībām un ilgtermiņa plānošanai.

- 1) Noteikt, kādus pamatnosacījumus attiecīgā plānošanas iestāde var mainīt.
- 2) Izstrādāt jaunus noteikumus un pamatnosacījumus.
- 3) Apzināt iespējas iesaistīt ieinteresētās puses, kurām var būt konstruktīva loma siltumapgādes plāna realizācijā.
- 4) Izstrādāt un/vai pārveidot organizācijas, lai risinātu plānošanas un koordinācijas problēmas.

Nemt vērā visu energosistēmu, ne tikai siltumapgādes nozari.

Nosakot tehniskos risinājumus, visefektīvāko alternatīvu var noteikt, izmantojot tehnisko analīzi, kas ietver sinerģiju starp siltumapgādes piegādi un enerģijas ietaupījumu, kā arī sinerģiju starp siltumapgādes nozari un citām enerģētikas nozarēm. Pieejamo alternatīvu meklēšana siltumapgādes stratēģiskajā plānošanā var notikt pēc 7 soļu modeļa, kas aprakstīts iepriekš – I posmā.

Apskatot enerģijas plānošanu no holistiskā viedokļa, ir iespējamas ievērojamas sinerģijas. Kaut arī šajā dokumentā galvenā uzmanība ir pievērsta siltuma plānošanai, ir svarīgi iekļaut citas enerģētikas jomas, piemēram, elektrību un gāzi, kā arī pieprasījumu pēc elektrības, transporta un dzesēšanas. Mērķis ir divpusējs: noteikt sinerģiju starp nozarēm un ierobežotu resursu iespējamās problēmu posmus.

Pielāgojiet scenārijus nākotnes ilgtermiņa mērķiem

Investīcijām siltumapgādes infrastruktūrā parasti ir ilgs mūžs, un tas jo īpaši attiecas uz šodien uzbūvētajiem centralizētās siltumapgādes tīkliem un koģenerācijas stacijām, kuras varētu būt ierīkotas pēc 2050. gada. Tāpēc ir svarīgi ieguldījumus un stratēģiskos lēmumus saskaņot ar klimata mērķiem, piemēram, ES klimata mērķiem 2050. gadā un Parīzes vienošanos. Ieguldījumi citās tehnoloģijās var izraisīt neiesaistītus aktīvus vai darbību saskaņā ar citiem politiskiem režīmiem.

Organizācija, īpašumtiesības un cenu regulēšana

Centralizētās siltumapgādes infrastruktūras izveidošana ir saistīta ar “dabiskā monopola” ekonomisko stāvokli. Dabisko monopolstāvokli rada lielās investīciju izmaksas, kas apstiprina faktu, ka konkurējošu centralizētās siltumapgādes tīklu cauruļvadu izvietošana tajā pašā apgabalā ir pārāk dārga.

Konkrētajam projektam, kas izvēlēts īpašumtiesību un cenu modeļiem, jāpievēršas trim prioritātēm: 1) jānodrošina, ka patērētāji pieņem sistēmu; 2) jānodrošina kapitāla pieejamību; 3) jānodrošina pamatu siltumapgādes stratēģiskai plānošanai. Iespējams, ka otro un trešo prioritāti var nodrošināt ar papildu institūciju starpniecību.

Lai izveidotu pārskatu par šiem dažādajiem risinājumiem, var būt noderīgi izveidot divdimensiju sistēmu. Viena dimensija ir īpašumtiesību modelis. Otra dimensija ir cenu regulēšanas modelis. Zemāk ir parādīts matricas modelis, kas ilustrē iespējamās kombinācijas.

Tabula 1: Matrica, kas ilustrē iespējamās kombinācijas, kā centralizētās siltumapgādes sistēmu var organizēt un regulēt.

	Patērētāju īpašumtiesības	Pašvaldības īpašums	Privātas komerciālas tiesības
Patiesās izmaksas			
Cenu griesti			
Bez cenu regulēšanas			

Organizācijas modeļa trešā dimensija ir nodalīšanas pakāpe starp dažādiem sistēmas posmiem, sākot no siltuma ražošanas pārvades un sadales laikā līdz siltuma patēriņam.

Īpašumtiesību dažādošana ir plaši izplatīta – īpaši lielākās sistēmās. Tomēr nav plašas pieredzes par nodalīšanas apvienošanu ar tirgus konkurenci ražošanā, piemēram, tirgus organizācijā, kas izstrādāta elektroenerģijas nozarē.

Tomēr praksē daudzas centralizētās siltumapgādes sistēmas darbojas ar trešo personu piekļuvi, pamatojoties uz divpusējiem līgumiem, par kuriem vienojas piegādātāji un energotīkla uzņēmums. Daži no lielākajiem centralizētās siltumapgādes tīklu ekonomiskiem un vides potenciāliem ir saistīti ar šīm trešajām personām, tas ir, ar nozarēm, kas ražo lieko siltumu. Tāpēc trešo personu piekļuve būtu svarīgs elements centralizētās siltumapgādes tīklu optimālai izmantošanai visā Eiropā.

Trīs īpašumtiesību veidi

Var definēt trīs īpašumtiesību modeļa pamatformas. Praksē var novērot vai attīstīt šo trīs modeļu hibrīdus, bet visizplatītākie ir trīs šādi veidi:

• *Patērētāju īpašumtiesības*

Patērētāju īpašumtiesības ir privātīpašuma modelis, kurā siltuma patērētājiem pieder sistēma. Šim modelim var būt dažādas formas, taču galvenā iezīme ir tā, ka patērētāji kontrolē vietējo siltumapgādes uzņēmumu, izmantojot demokrātiskas procedūras.

• *Pašvaldības īpašums*

Pašvaldības īpašumtiesību modeli centralizētās siltumapgādes sistēmu kontrolē uzņēmums, kuru kontrolē pašvaldība, vai pati pašvaldība.

• *Privātas komerciālas tiesības*

Šajā īpašumtiesību kategorijā ietilpst īpašumtiesību modeļi, kur centralizētās siltumapgādes sistēmu kontrolē privāts uzņēmums, kas darbojas komerciālos apstākļos.

Trīs cenu regulēšanas modeļi

Var definēt trīs pamata cenu regulēšanas modeļus. Praksē var novērot vai attīstīt šo trīs modeļu hibrīdus, bet visizplatītākie ir trīs šādi veidi:

• *Izmaksas*

Patieso izmaksu princips nozīmē, ka no patērētājiem var iekasēt tikai tādu siltumenerģijas cenu, kas ir vienāda ar siltumenerģijas piegādes izmaksām. Patieso izmaksu principu var nosaukt arī par “patērētāja peļņas principu”, jo jebkurš efektivitātes pieaugums tiek sadalīts kā peļņa patērētājiem ar zemākām siltuma cenām.

• *Cenu griesti*

Cenu griesti ir princips, kad centralizētās siltumapgādes uzņēmumiem ir atļauts iekasēt maksu par siltumenerģiju, pamatojoties uz kādu atsaucē tarifu. Piemēram, šo atsaucē tarifu var balstīt uz alternatīvu siltumapgādes iespēju, piemēram, dabasgāzes, izmaksām vai arī to var balstīt uz citu salīdzinošo vērtējumu, līdzīgu centralizētās siltumapgādes uzņēmumu.

• *Bez cenu regulēšanas*

Cenas tiek kontrolētas, izmantojot tirgus apstākļus, kas notiek attiecīgajā laikā un telpā. Monopolu, iespējams, var norobežot, konkurējot ar individuālām siltumapgādes alternatīvām.

Ir svarīgi atzīmēt, ka gan īpašumtiesību modelis, gan cenu modelis ir jāskata savstarpēji. Īpašumtiesību modeļa izvēli nevar saskaņot novērtēt, neņemot vērā cenu regulējumu, kas to papildina. Tāpat cenu modeļa īpašības ir jāskata, ņemot vērā īpašumtiesību modeli. Piemēram, Dānijas gadījums rāda labu pieredzi, apvienojot patieso izmaksu noteikšanas principu ar patērētāja vai pašvaldības īpašumtiesībām. Tomēr Dānijas gadījums arī parāda, ka patieso izmaksu princips nav spējis pietiekami aizsargāt patērētājus centralizētās siltumapgādes sistēmās, kas pakļautas privātam komerciālam īpašumam.

Zviedrijas pieredze rāda, ka pašvaldību īpašumtiesību pārveidošana par privātu komerciālu īpašumu dažos gadījumos ir vājinājusi spēju veikt ilgtermiņa plānošanu.

Kopumā iestādēm vajadzētu būt ļoti uzmanīgām, atļaujot privātas komerciālas īpašumtiesības uz centralizētās siltumapgādes sistēmām, jo tas prasa ļoti sarežģītu papildinošu regulējumu, lai nodrošinātu patērētāju aizsardzību un pieņemšanu un nodrošinātu institucionālās spējas saskaņotas stratēģiskās siltuma plānošanas veikšanai.

Institucionālais konteksts stratēģiskai siltuma plānošanai

Konkrēti siltuma plāni bieži tiek veidoti kā vietējie projekti pilsētas līmenī. Tomēr pareiza stratēģiska siltuma politika ir jāiekļauj un jāaskaņo visos pārvaldības līmeņos visās ar enerģētiku saistītajās politikas jomās. Tāpat stratēģiskās siltuma plānošanas procesā jāidentificē institucionālā struktūra un politikas elementi, kas ietekmē konkrētā vietējā projekta dzīvotspēju. Attiecīgo politikas elementu identificēšana un kartēšana, kas ietekmē konkrēto projektu, notiek iepriekš aprakstītā stratēģiskās siltumapgādes plānošanas modeļa 2. posmā.

Politikas kartēšanai, kas ietekmē siltumapgādes stratēģisko plānošanu, ir divas dimensijas: ģeogrāfiskā un nozares dimensija. Piemēram, uz konkrētu centralizētās siltumapgādes projektu var attiekties tiesību akti, kas tieši vērsti uz centralizētās siltumapgādes projektiem. Šis projekta noteikumu izcelsme varētu būt vietējā, nacionālā un Eiropas līmeņa tiesību akti. Konkrēto projektu var ietekmēt arī vispārējie siltumapgādes un celtniecības noteikumi, kā arī normatīvie akti energosistēmas līmenī. Visas šīs politikas veido arī tiesību akti visos valdības līmeņos.

Zemāk redzamā matrica ir iespējama sistēma, kas attēlo abas noteikumu dimensijas, kuras var izmantot siltumapgādes stratēģiskās plānošanas 2. posmā, kartējot politikas un institucionālās struktūras.

Tabula 2: Matrica tādu noteikumu kartēšanai, kuri ietekmē siltumapgādes stratēģisko plānošanu.

	Projekta regulēšana	Siltumapgādes un ēkas regulēšana	Energosistēmas regulēšana
Vietējie noteikumi			
Valstiskais regulējums			
Eiropas regulējums			

Pienākumi siltumapgādes plānošanā

Balstoties uz siltumapgādes stratēģiskās plānošanas pieredzi dažādos kontekstos, var izklāstīt dažas vispārīgas vadlīnijas par atbildību siltumapgādes stratēģiskās plānošanas procesā.

Pirmkārt, valstu un Eiropas pārvaldības struktūrām jāformulē un jāīsteno ilgtermiņa stratēģiskie mērķi. Vietējām pašvaldībām bieži ir zināšanas par vietējiem apstākļiem, un,

ņemot vērā, ka siltumapgāde bieži ir vietēja rakstura, vietējās pašvaldības bieži būs iniciatori un atbildīgas par konkrētu siltumapgādes plānošanu. Tomēr augsta līmeņa pārvaldības struktūrām ir jāuzsāk tehniskā potenciāla kartēšana. Efektīvas apkures un dzesēšanas visaptverošs novērtējums, kas paredzēts Eiropas energoefektivitātes direktīvā, ir labs pamats, lai veicinātu izpratni un ierosinātu stratēģisko siltumapgādes politiku.

Projekta "Hotmaps" II rokasgrāmata "Pamatnostādnes efektīvas siltumapgādes un dzesēšanas visaptverošam novērtējumam" sniedz ieteikumus, kā dalībvalstis var izmantot šo Eiropas sistēmu. Tas uzlabo vietējās siltumapgādes plānošanas kvalitāti un virzienu, ja valsts iestādes nodrošina ietvaru vietējā plānošanas procesa veikšanai. Tas, piemēram, var būt siltumapgādes akts, kas izklāsta centralizētās siltumapgādes projektu izstrādes procesu un precizē uzdevumus pašvaldībām. Šādi tiesību akti var arī noteikt vispārējos stratēģiskos rādītājus, kas vietējai politikai būtu jāizpilda. Piemēram, Dānijas nacionālie siltumapgādes noteikumi uzliek atbildību pašvaldībām, bet arī izklāsta vispārējās prasības attiecībā uz sociālekonomisko dzīvotspēju un vides prioritātēm. Valstij būtu jāievieš arī noteikumi, kas regulē centralizētās siltumapgādes tīklu monopola struktūru, izklāstot īpašumtiesību modeļus, uzņēmumu struktūras, cenu regulējumu un patērētāju saistības un tiesības.

Valstu un Eiropas valdības struktūras var arī veicināt vietēju enerģijas un siltumapgādes plānošanu, atbalstot procesu, sniedzot datus un norādījumus par metodoloģiju. To var turpmāk saskaņot ar vispārējiem stratēģiskajiem mērķiem attiecībā uz ilgtspējību un sociālekonomisko dzīvotspēju.

Papildus šai atbildības sadalei ir ieteicams izveidot arī forumus, kuros notiek pieredzes apmaiņa starp vietējām un valsts plānošanas aģentūrām. Tad zināšanas par vietējā līmeņa normatīvajiem šķēršļiem varētu nodot centrālajam līmenim, kur noteikumus var mainīt. Kad ir pārstāvētas reģionālās valdības struktūras, tām var būt nozīmīga loma pašvaldību siltumapgādes plānu koordinēšanā, lai izvairītos no vietējas optimizācijas enerģijas plānošanā. Ieteicami reģionālie enerģijas plāni, kur tiek izstrādātas siltumapgādes stratēģijas saistībā ar energosistēmas analīzi. Tādiem resursiem kā biomasai bieži vien ir pretrunīgi enerģijas izmantošanas veidi un pašvaldību robežas. Tāpat mainīgu atjaunojamo enerģijas avotu attīstībai būtu noderīgi, ja tie būtu daļa no koordinēta stratēģiskā plāna visās enerģētikas nozarēs un pašvaldībās.